

หลักคำสอนของศาสนาเชนในคัมภีรพุทธศาสนาฝ่ายเดรวาท

นายกี ศิริธรรม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต

แผนกวิชาภาษาและวรรณคดี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๗

สุนทรีย์ ธรรมกิจสันติบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

000046

The Jain doctrine in the canon of Theravada Buddhism

Mr. Kawee Siritham

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts

Department of Eastern Languages

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวข้อวิทยานิพนธ์

หลักคำสอนของศาสนาเซนในคัมภีร์พุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท

โดย

นายกี ศิริธรรม

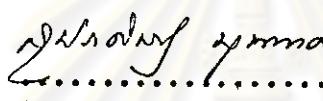
แผนกวิชา

ภาษาตะวันออก

อาจารย์ปรีดา

รองศาสตราจารย์วสุทธิ์ มุชยกุล

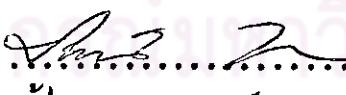
นักวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็น¹
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....รักษารการในทำแห่งคอมมิชชันที่วิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ มุนนาค)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา)

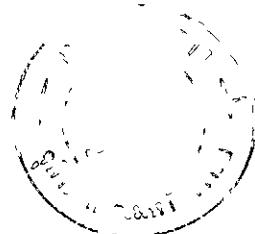

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วสุทธิ์ มุชยกุล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี พาพาณิช)

.....กรรมการ
(นายอาทิตย์ไชย (พีเชียง) แมม ประพัฒ์ทอง)

ลิขสิทธิ์ของนักวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	หลักคำสอนของศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาปัจจุบัน
ชื่อนิสิต	นายกีรติ บริษัธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ บุบบุญล
แผนกวิชา	ภาษาตะวันออก
ปีการศึกษา	๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาหลักคำสอนของศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาปัจจุบัน ทั้งศาสตร์และพุทธศาสนาเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน ศาสตร์ของทั้งสองศาสนาเป็นทำการเผยแพร่ทางรวมสมัยกันหลายปี มีคำสอนของศาสนา เช่นหลายเรื่องปรากฏอยู่ในคัมภีร์พุทธศาสนาปัจจุบัน

การพัฒนาวิจัย ได้กระทำโดยศึกษาประวัติและคำสอนที่สำคัญของทั้งสองศาสนา และวิเคราะห์ศึกษาเช่อนของศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาปัจจุบัน ตลอดถึง การพุทธศาสนา โถ้แยกกำลังและต้นของศาสตร์

ปรากฏว่าศาสนาทั้งสองมีคำสอนที่คล้ายคลึงกันในหลักใหญ่ ๆ แต่มีความแตกต่าง กันในรายละเอียด ส่วนคำสอนของศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาปัจจุบันนั้น เป็นการปรากฏอยู่โดยการบันทึกของพุทธศาสนารูป และเป็นการบันทึกไว้ในเชิงโถ้ ထั้ง อย่างไรก็ตามคำสอนของศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาปัจจุบันนั้น มีพอกที่จะเข้าใจศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาได้ ซึ่งผู้เขียนได้แยกกล่าวออกเป็นหัวข้ออย่างชัดเจน

ในเรื่องการโถ้แยกศาสนาเช่นของพุทธศาสนา เป็นการโถ้แยกโดยใช้เหตุผล เปรียบเทียบในแต่ละเรื่อง และมีเรื่องราวของบุกคลัญโถ์ของทั้งสองศาสนามาประกอบ

จากการศึกษาวิจัย นอกจากจะแสดงหลักคำสอนของศาสตร์ในคัมภีร์พุทธศาสนาแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงส่วนที่แตกต่างระหว่างศาสตร์และพุทธศาสนาอย่างชัดเจนควบคู่

Thesis Title	The Jain doctrine in the canon of Theravada Buddhism
Student	Kawee Siritharm
Advisor	Associate Professor Visudh Busyakul
Department	Eastern Languages
Academic Year	1978

ABSTRACT

This research is intended as a study of the basic doctrines of Jainism which appear in the Theravada Buddhist scriptures. Both the Jain and Buddhist religions arose at nearly the same time. The periods of the propagation of these religions by their respective founders overlapped by a number of years. A number of Jain doctrines appear in Theravada Buddhism.

The research involves a study of the history and important doctrines of the two religions and mentions the Jain doctrines that appear in Theravada Buddhism, together with any Buddhist refutations of Jain doctrines.

It transpires that the two religions are similar in their basic doctrines but differ in details. Those Jain doctrines which appear in Theravada Buddhism are, of course, recorded by the Buddhists themselves, and are recorded for the purpose of being refuted, but nevertheless they provide the basis for a reasonable understanding of Jainism and the writer has clearly classified and discussed them.

Each point of Jainism which is disputed by Buddhism is treated with reasoning that involves comparison and contrast and amplified with stories of the two disputants.

The result of the research apart from providing a description of the basic doctrines of Jainism which appear in Buddhist scriptures, is a clear description of the differences between Jainism and Buddhism as well.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพน์ สำเร็จลงค้วยคี เพราความกรุณาของห่านรองศาสตราจารย์
วิสุทธิ์ บุญยุต ที่ได้สละเวลาอ่านและตอบให้คำแนะนำแก่เขียน ค้วยความเอาใจใส่
และห่วงอย่างยิ่ง

นอกจากนี้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์เอก(พิเศษ)แย้ม ประพันธ์ทอง
ที่กรุณาให้คำแนะนำชื่อกวนที่เป็นภาษาบาลีบางตอน ตลอดจนถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ประพิษ มโนเมธิบูลย์ ผู้ดูแลเรียนกำลังใจให้เขียนมีความอุดสาหะ คุณนิดา
อินทร์ คุณศรีา วิไลสกุล คุณคงที โภจนประศาสน์ คุณสมพร โชควรรษ คุณ
พิริยะ พันกุล คุณสฤณ์ สวีจิต คุณเสรี สะมะแฉ และคุณสุนีย์ เมะนี
ผู้ช่วยเหลือในการพิมพ์และตรวจทานทั้งฉบับ และทุกท่านซึ่งเป็นผู้มีส่วนช่วยเหลือใน
วิทยานิพน์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

กี ศิริธรรม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญ

	หนา
บทคัดย่อความมาไทย.....	ก
บทคัดย่อความมาอังกฤษ.....	ญ
กิจกรรมประจำ.....	ค
บทที่	
๑. บทนำ.....	๙
ความเป็นมาของปัญหา.....	๙
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๖
ขอบเขตของการวิจัย.....	๙
วิธีดำเนินการวิจัย.....	๙
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	๓
๒. ประวัติและกำลังสอนของศาสตราจารย์.....	๔
หลักกำลังสอนบางเรื่องของศาสตราจารย์.....	๗๐
ความเชื่อเกี่ยวกับโลก.....	๗๐
ชีวะ.....	๗๑
กรรน.....	๗๕
กรรมและชีวะ.....	๗๗
ความรู้.....	๘๐
นักวิชาชีวและชีวปညิบตี.....	๘๙
ขอปညิบตีสำหรับแขนขาสูงที่เป็นคุณลักษณ์.....	๙๔
๓. ประวัติกำลังสอนของพุทธศาสตร์.....	๙๖
ประวัติศาสตร์และศาสตราจารย์.....	๙๖
นิภัยของพุทธศาสตร์.....	๙๗
กัมภีร์พุทธศาสตร์ป่ายเกรวาน.....	๙๘
หลักกำลังสอนของพุทธศาสตร์ป่ายเกรวาน.....	๙๙
ความเชื่อเกี่ยวกับโลก.....	๑๐
กรรน.....	๑๑

หน้า	
บทที่	
ไตรสัปดาห์.....	๗๔
ข้อบังกับสำหรับนักบวช.....	๗๖
พำษคุณเกี่ยวกับบุคคลที่ลับ.....	๗๙
๔. กำลังของยาสนา เช่นในคัมภีร์พุทธศาสนาฝ่ายเดยวาท.....	๘๖
ความเชื่อเรื่องการเกิดใหม่.....	๙๓
ชีวะ.....	๙๐
กรรม.....	๙๕
กรรมกับชีวะ.....	๙๗
ความหลุดพน.....	๙๙
๕. ข้อขัดแย้งในศาสนาจากพุทธศาสนาฝ่ายเดยวาท.....	๑๐
เรื่องกะบ, การจัดกรรมและความเชื่อเรื่องการเกยเกิมมาแล้ว ในชาติก่อน.....	๑๐
การถือการอุบัติทางกายเป็นข้อสำคัญ.....	๑๖
ความเป็นตัวตนของบุคคล.....	๑๙
ผู้ซึ่งกรรม.....	๒๗
หลักคำสอนเรื่องเจดนาในการกระทำการมีแดะชีว.....	๒๗
พระพุทธเจ้าทรงสรุปสักษะนะนิกรรมด.....	๒๙
พระพุทธเจ้ากับพระมหาวีระ.....	๓๒
เรื่องราวของศาสนาญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา.....	๓๔
๖. บทสรุป.....	๓๖
บรรณาธิการ.....	๓๖
ภาคผนวก.....	๓๘
ประวัติ.....	๑๓๔